

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

51. An si quis renunciavit patrimonium post susceptum Ordinem, incurrat suspensionem? Ex part. 5. tract. 10. res. 57.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

RESOL. LI.

An si quis renunciavit patrimonium post susceptum Ordinem, incurrat suspensionem? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 57.

Ad hoc dubium libet mihi respondere cum verbis Turrian. de censur. lib. 5. disp. 46. dub. 1. ubi sic ait: Quæri potest an incuratur suspensio ipso iure, si post susceptum Ordinem fiat renunciatio rei donatæ? De hac materia specialiter Concil. Trident. sess. 21. cap. 2. prohibuit alienationes rei donatæ ad Ordines suscipiendos sine licentia Episcopi, donec habeat ordinatus alia bona, ex quibus vivere possit, & sine dubio violatio hujus præcepti ex objecto peccatum est grave, sed non video suspensionem impositam esse propter tale peccatum. Ita Turrianus cui adde Gordonum tom. 2. lib. 7. quest. 15. cap. 12. § 6. n. 24. in fine.

RESOL. LII.

An Ordinatus sine titulo cum sola fideiussione alimentorum sit suspensus? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 48.

Respondeo negativè, quia causa legis condendæ & mens legislatoris est attendenda, ut patet ex l. nominis iur. ff. de verb. signif. & docet Patritius vol. 3. conf. 16. num. 20. 21. & 22. quia mens & anima ipsius legis est ratio, quæ ubicumque habet locum, ubi locum habet legis dispositio, etiam quod esset contra jus commune, ex l. à Titio, ff. de verb. signif. Sed mens & causa finalis, ob quam dispositio Concilii Trid. sess. 21. cap. 2. cavet ne dentur Ordines facti non habentibus beneficium, vel pensionem, aut patrimonium, ea fuit, ne Clerici mendicent: ergo quoties providetur ut sit cum fideiussione alimentorum mendicanti huiusmodi, satisfactum est menti, & causæ finali legis, & consequenter dispositioni, & idè sic ordinatus non incurrit suspensionem. Ita Grilenzonius conf. 14. per totum.

RESOL. LIII.

An ignoranter promittens Episcopo ab eo alimenta non petiturus, si ordinetur absque titulo, incurrat suspensionem?

Et quid de Episcopo in prædicto casu?
Et docetur in prædicto casu non excusari ignorantiam juris. Ex p. 5. tract. 10. Ref. 54.

Respondeo quòd cap. pen. de simon. qui ordinat aliquem accepta ab eo promissione, aut juramento, quòd non petet ab eo beneficium, aut alimenta: item cum tali promissione eum præsentans ad Ordinem, suspenduntur per triennium, ille à collatione, hic ab executione Ordinum: ordinatus verò ab Ordine sic suscepto, donec à Papa absolvatur, quod cap. per tua nobis 37. eodem tit. extenditur ad eum, qui nesciebat id esse illicitum. Sed hoc intelligendum quoad forum externum, in quo præsumitur deliquisse, ut Suarez disp. 31. scilicet. 1. num. 34. & Coninch de Sacram. disp. 16. dub. 5. num. 37. observant, quibus etiam adde Hurtadum tract. de susp. disp. 11. num. 37. Vnde sic est intelligendus Gordonus tom. 2. lib. 7. quest. 15. § 6. cap. 12. num. 13. asserens in tali casu non excusari ignorantem juris: est, inquam intelligendus quoad forum exterius, non autem interius.

Tom. V.

RESOL. LIV.

An qui fuit Ordinatus, ipso nesciente per munera, incurrat suspensionem, si postea hoc ratum habeat? Ex part. 5. tract. 10. Ref. 56.

Affirmativam sententiam tenet Avila de cens. sup. hoc leg. part. 3. disp. 5. dub. 9. concl. 2. ex Div. Thom. in 2. 2. quest. 100. artic. ultim. ad 3. ubi etiam loquens de promissione facta ab inimico fraudulenter (quo casu secundum omnes non incurritur suspensio) addit Div. Thom. nisi forte postmodum pacto consenserit, solvendo quod fuit promissum, & confirmatur; nam licet ille, qui non ratificando pactam solvit pecuniam se ignorante promissam ab amico, ne amicus patiatur hanc jacturam, non incurrit simoniæ pœnas ut tradit Navarr. conf. 10. de simonia num. 7. at verò si ratificat, & solvit, incurrit, ut efficaciter probat Navarr. ibidem, idemque tenet glossa cap. penult. de elect. ver. ratum non habente, ubi dicit, Alias si postea consenserit, idem esset ac si ab initio procurasset.

2. Verum ego negativæ sententiæ adhæreo cum Henriquez lib. 13. cap. 37. n. 2. in glossa lit. E. quia ut aliena simonia non impedit veram receptionem Ordinum, ita neque executionem illius, quando inculpate recipitur. Imò plus addit Henriquez, nempe non incurritur suspensionem, vel irregularitatem ex eo, quòd post ordinationem sciens amicum ejus nomine promississe, aut dedisse amico, hic enim quamvis ex prava intentione peccaret, non sit suspensus, quando nullo externo signo induxerit amicum, ut esset causa simoniæ ordinationis, & nostram sententiam tenet etiam Bonacina de censuris. disp. 3. punct. 5. § 1. num. 9. ubi sic ait: Recipiens Ordines simoniacè, sed bona fide & ignoranter, non incurrit suspensionem: cum ignorantia excuset à censuris, ut accidit quando pater ipso ignorante dedit Episcopo pecuniam, ut filio conferret Ordines, & hoc verum videtur, quamvis ille, qui ignoranter ordinatus est per simoniam, ratificet postea promissionem factam ab amico, nam ratihabitio non comparatur mandato in pœnis, nisi in jure exprimat. Ita ille, & ego.

RESOL. LV.

An qui ignoranter Ordinatus fuit simoniacè, si solvat amico pecuniam datam, incurrat suspensionem, & quid de beneficio similiter obtento? Ex part. 1. tract. 5. & Misc. 5. Refol. 16.

Quoad primum dubium libet mihi respon. Sup. hoc leg. dere cum verbis Stephani Baunij in praxi: Ref. præ-beneficiorum disput. 16. quest. 62. dub. 6. sic asserentis: ritz, & ex An autem hæc illum pœna similiter stringat, cum Ref. nor. seq. eodem ignaro ac nesciente, Episcopo pecunia est data, Quod de ta, ut eum in ordinatorum numerum referret? idem eo, ad lin. 2. non fuit olim omnium Doctorum judicium. Pro affirmante fecere Summistæ veteres ferè omnes Sylv. Armilla, Angelus verb. simonia, & suspensio.

2. Pro negativa cæteri, causam ita affirmandi habuere unicam, sed firmam, quia æquitatem pro fundamento, pro ratione justissimam Papæ voluntatem habet. Enim verò scribit Bonifacius Papa VIII. nolle se sententiis per statuta quorumcumque ordinariorum prolatis, ligari ignorantes, dum tamen eorum ignorantia crassa non fuerit, aut supina cap. ut animarum, de constit. in 6. ignorantem ergo sua causa factam esse simoniam,

R

eorum